

Ispita vieții păcătoase

Oricât de ademenitoare este ispita vieții păcătoase, ea duce până la urmă la scârbă de păcat și atunci omul caută calea adevărată pe care o găsește în credință.

Civilizația păcătoasă

Cu toate acestea Sfântul Antonie cel Mare spunea că va veni o vreme când oamenii vor înnebuni și dacă vor vedea pe cineva care nu a înnebunit, o să-l atace și o să-i spună „Tu ești nebun, tu nu ești ca noi”.

Evitarea vieții păcătoase

Deci cu toate că nu trebuie să te încrezi în dreptatea ta, să nu-ți fie frică de trecut și să-ți controlezi gura și stomacul pentru a evita păcatele trupești și pentru a avea lumină în trup.

Pentru a avea lumină în minte trebuie să fi ascultător de duhovnic, să nu vezi răul

la nici un om, să faci bine celor ce îți fac rău și să rabzi fără tulburare cele ce ți se întâmplă.

Să ai grijă totuși la curajul tău pentru că omul decade dacă nu aspiră neconținut spre mai sus și își dizolvă personalitatea în ispita vieții păcătoase devenind o personulitate.

Virtutea

În final să nu uităm că nici un act de virtute nu este adevărat dacă nu folosește celorlalți. Deci, nu contează cât de mult și cât de dur postești sau dormi pe podea sau mănânci cenușă sau chiar plângi încontinuu. Dacă nu faci bine celorlalți, nu faci nimic măreț.

Bazat pe Sfântul Antonie cel Mare, Sfântul Ioan Iacob Hozevitul, Sfântul Ioan Hrisostom, Ioan Ianloide, Alexandru Mironescu

Un părinte așteptând în rugăciune. Mănăstirea Vatopedi, Muntele Athos.

— ro.asceticexperience.com